

Sygn. akt III RC 28/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Mogilnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Sądu Rejonowego Justyna Mazurek Lisiecka**

Protokolant: **starszy sekretarz sądowy Barbara Bujak**

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2015r. sprawy

z powództwa **małoletniej N. Z.**

przeciwko **B. Z.**

o alimenty

1. zasądza od pozwanego B. Z. na rzecz małoletniej powódki N. Z. rentę alimentacyjną w kwocie 650,00 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych 00/100) miesięcznie, płatną z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w spłacie którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 07 marca 2016r. do rąk matki małoletniej powódki J. K.,
2. w pozostałej części powództwo oddala,
3. wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
4. zasądza od pozwanego B. Z. na rzecz powódki kwotę 1440,00 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych 00/100) tytułem zwrotów kosztów zastępstwa procesowego przed sądem I instancji,
5. zasądza od pozwanego B. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 390,00 (trzysta dziewięćdziesiąt 00/100) złotych tytułem kosztów postępowania, od uiszczenia których zwolniona była strona powodowa.

Sygn. akt III RC 28/16

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka N. Z. reprezentowana przez matkę J. K. wniosła do Sądu Rejonowego w Mogilnie pozew przeciwko swojemu ojcu B. Z. o zasądzenie renty alimentacyjnej w wysokości 1000 zł miesięcznie począwszy od dnia 1 grudnia 2015 r. płatną z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany jest ojcem małoletniej powódki. Małoletnia mieszka z matką. Pozwany łoży na utrzymanie córki rentę alimentacyjną w wysokości 400 zł miesięcznie. Wpłaty są czasami nieregularne i nie wystarczają na pokrycie potrzeb dziecka. Małoletnia jest uczennica I klasy szkoły podstawowej. Ma duże trudności z nauką. Rodzi to konieczność pobierania korepetycji w wymiarze 1,5 godziny 3 razy w tygodniu. Koszt korepetycji to około 360 zł miesięcznie. Na wyżywienie małoletniej matka wydaje około 400 zł miesięcznie, na odzież 250 zł miesięcznie, na podręczniki, przybory, ubezpieczenie, wycieczki szkolne około 100 zł miesięcznie, zakup lekarstw i witamin to około 50 zł miesięcznie, zakup środków higieny – 80 zł miesięcznie, wydatki na wakacje, wyjazdy

weekendowe, rozrywkę to około 200 zł miesięcznie, zakup książek czasopism to około 100 zł miesięcznie, udział w opłatach za mieszkanie to kwota około 300 zł miesięcznie, zakup biurka i wyposażenie pokoju małoletniej 150 zł.

Pozwany posiada wyższe wykształcenie, nie pracuje w swoim zawodzie. Prowadzi komis samochodowy. Nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Matka małoletniej jest obecnie na urlopie macierzyńskim w związku z urodzeniem drugiego dziecka. Otrzymuje 1000 zł świadczenia macierzyńskiego. Kształci się na pomaturalnej uczelni, czesne wynosi 300 zł miesięcznie.

Pozwany B. Z. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty 400 zł miesięcznie począwszy od marca 2016 r. W pozostałej części wniósł o oddalenie powództwa. Rodzice małoletniej ustalili, iż pozwany będzie łożył na utrzymanie córki kwotę 400 zł miesięcznie. Pozwany wywiązywał się z tego obowiązku. Zdaniem strony pozwanej matka małoletniej nie wykazała, by potrzeby córki by potrzeby córki uległy zmianie i kwota niezbędna na utrzymanie dziecka wzrosła. Żądana kwota jest bezzasadna a przedstawione przez matkę powódki koszty utrzymania są zawyżone. Matka powódki nigdy nie żądała od pozwanego podwyższenia alimentów. Pozwany nie dał podstaw do wytoczenia powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia N. Z. urodziła się (...) Jej ojcem jest pozwany B. Z..

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 7

Małoletnia N. Z. mieszka z matką. Obecnie uczęszcza do I klasy szkoły podstawowej. Z uwagi na problemy z nauką uczestniczy w zajęciach wyrównawczych. N. Z. została zakwalifikowana na zajęcia korekcyjno – kompensacyjne. Ponadto uczęszcza na zajęcia dydaktyczno – wyrównawcze celem stymulowania ogólnego rozwoju i korygowania zaburzonych funkcji a tym samym ułatwiania dziecku opanowania umiejętności czytania i pisania. Dziecko wymaga systematycznej pracy rozwijającej funkcje percepcyjno – motoryczne.

Dowód: zeznania J. K., ocena semestralna ucznia klasy I k. 5, informacja ze szkoły o dziecku k. 24

Małoletnia mieszka z matką, jej rodzicami, siostrą matki oraz małoletnim synem J. K. z kolejnego związku. Rodzina mieszka w domu rodziców J. K.. Brat małoletniej urodził się (...) Matka małoletniej J. K. obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim. Otrzymuje świadczenie w wysokości 1000 zł miesięcznie. Matka małoletniej otrzymuje również 86 zł tytułem świadczenia rodzinnego na małoletniego N.. Ojciec N. na jego utrzymanie przekazuje kwotę 1000 zł miesięcznie. J. K. podjęła naukę w Niepublicznej Policealnej Szkole Plastycznej w P..

Małoletnia często choruje. Miała wycinany trzeci migdałek. Matka małoletniej zapłaciła za zabieg. Pozwany nie partycypowała w kosztach zabiegu. Na leki i witaminy matka małoletniej wydaje około 50 zł miesięcznie. Małoletnia ma problemy z nauką. Praca z matką nie przynosiła efektów. W związku z tym pobiera korepetycji z zakresu edukacji wczesnoszkolnej. K. przychodzi do dziecka kilka razy w tygodniu. Koszt korepetycji to 360 zł miesięcznie. Rachunek za prąd wynosi 450 zł na dwa miesiące (37,5 zł miesięcznie na osobę), rachunek za wodę 100 zł miesięcznie (16,6 zł na jedną osobę), ogrzewanie kosztuje 4500 zł rocznie (62,5 zł miesięcznie na jedną osobę). Matka małoletniej na odzież dla dziecka wydaje około 250 zł miesięcznie, na wyżywienie około 400 zł miesięcznie wraz z obiadami w szkole. Na środki czystości i kosmetyki J. K. dla córki wydaje około 80 zł miesięcznie. Wyprawka do szkoły kosztowała około 350 zł, stój na wychowanie fizyczne 240 zł. Na przybory szkolne matka małoletniej wydaje około 100 zł miesięcznie. Małoletnia bierze udział w wycieczkach szkolnych. Matka małoletniej na zabawki wydaje około 200 zł miesięcznie.

Dowód: zeznania J. K..

Pozwany płacił alimenty na powódkę w wysokości 400 zł miesięcznie. Gdy matka powódki urodziła małoletniego N. przestał płacić alimenty.

Dowód: zeznania J. K.,

Pozwany B. Z. z wykształcenia jest pedagogiem. Nie pracuje w wyuczonym zawodzie. Prowadzi komis samochodowy. Mieszka z rodzicami w ich domu. Rachunek za prąd wynosi około 200 zł za dwa miesiące, za wodę 100 złotych miesięcznie. Rodzina na ogrzewanie wydaje około 4000 zł rocznie. Pozwany na wyżywienie wydaje około 400 zł miesięcznie, na odzież około 200 zł miesięcznie. W 2015 r. osiągnął przychód w wysokości 163 166,72 zł. Koszty uzyskania przychodu wyniosły 162 893,72 zł. Dochód pozwanego w 2015 r. wyniósł 4660,88 zł. Pozwany obecnie posiada do sprzedaży cztery samochody tj. O. (...) rok produkcji 2004, F. (...) rok produkcji 2001, M. (...) rok produkcji 2003, F. (...) rok produkcji 2005. Pozwany posiada samochód marki M. (...) rok produkcji 2004. Pozwany podejmował próby znalezienia pracy jedynie w swoim zawodzie. Nie szukał innego zatrudnienia. Nigdy nie szukał pracy za pośrednictwem urzędu pracy. Pozwany nie uczestniczy czynnie w życiu córki. Nie wie o jej problemach w nauce, nie był nigdy w szkole, nie zna nazwiska wychowawcy. Pozwany w styczniu 2016 r. wyjechał na tydzień do Egiptu. Wycieczka kosztowała 1400 zł. Pozwany cztery razy w tygodniu chodzi na siłownię. Często w weekendy wyjeżdża na jednodniowe wyjazdy w pobliżu miejsca zamieszkania.

Dowód: PIT 36 k. 29 – 36 , zeznania B. Z..

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne zeznania matki małoletniej powódki J. K. na okoliczności związane z sytuacją materialną rodziny. Zeznania te są logiczne i spójne. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania matki powódki dotyczące wydatków ponoszonych na małoletnią N.. Nie znaczy to jednak, iż wszystkie wskazane wydatki Sąd uznał za uzasadnione. Kwestia powyższa zostanie szczegółowo opisana w dalszej części uzasadnienia.

W ocenie Sądu zeznania pozwanego B. Z. również należy uznać za wiarygodne, zwłaszcza w części dotyczącej osiągniętych dotychczas dochodów, posiadanego majątku. Sąd uznał jedynie, iż pozwany ma możliwość podjęcia stałej, lepiej płatnej pracy lub też podejmowania prac dorywczych. Pozwany wskazał, iż nie pozwala mu na to stan zdrowia lecz nie wskazał żadnych dowodów które mogłyby potwierdzić zeznania w tym zakresie. Fakt, że pozwany wnosił o zasądzenie alimentów w niższej wysokości aniżeli domaga się powódka w niniejszej sprawie nie wpływa na ocenę wiarygodności jego zeznań, bowiem ocena powództwa, zarówno co do zasady jak i wysokości jest rolą Sądu.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody z dokumentów są całkowicie wiarygodne, brak jest podstaw do przypuszczenia, że ich treść jest sprzeczna z rzeczywistością. Ponadto znajdują one potwierdzenie w zeznaniach zarówno J. K. jak i B. Z..

Podstawę prawną rozpoznania powództwa złożonego w przedmiotowej sprawie stanowią przepisy art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 kro.

Powołany przepis art. 133 § 1 kro stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast dalszy powołany przepis art. 135 § 1 kro stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej do alimentów oraz zarobkowe i majątkowe możliwości strony zobowiązanej do alimentacji. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza art. 96 krio, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie- odpowiednio do jego uzdolnień- do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego

jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku i pory roku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Dopiero wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie strona powodowa wykazała, że małoletnia nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i że nie posiada żadnego majątku, który wystarczyłby na pokrycie kosztów jej utrzymania i wychowania. W niniejszej sprawie bezspornym jest, że matka małoletniej przebywa obecnie na urlopie macierzyńskich. Z tego tytułu otrzymuje świadczenie w wysokości 1000 zł. Wraz z córką i synem mieszka u swoich rodziców. Wraz z nimi mieszka tam również siostra matki powódki. Koszt utrzymania domu wraz z opłatami na jedną osobę to około 116,6 zł miesięcznie (opłata za prąd 37,5 zł miesięcznie na osobę, za wodę 16,6 zł na jedną osobę, ogrzewanie 62,5 zł miesięcznie na jedną osobę). Matka powódki wydaje na jedzenie dla dziecka około 400 zł miesięcznie wraz z obiadami w szkole. Zdaniem Sądu wskazane koszty utrzymania małoletniej w tym zakresie są całkowicie zasadne i odpowiednie do potrzeb dziecka w wieku powódki. Sąd zwrócił uwagę, iż matka powódki wskazała, że na odzież dla córki wydaje około 250 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu nie są to wydatki usprawiedliwione. Małoletnia ma obecnie 7 lat. Oczywiście jest to dziecko w fazie wzrostu jednak nie jest on tak intensywny jak w przypadku dzieci w wieku kilku miesięcy. Z tego powodu małoletnia nie wymaga zakupu nowej odzieży co miesiąc. Z zasad doświadczenia życiowego i logiki wynika, iż wystarczającym jest zakup odzieży sezonowo. W tych okolicznościach należało uznać, że wydatki rzędu 150 zł miesięcznie na odzież są wystarczające, opowiadają potrzebom dziecka oraz są adekwatne do cen odzieży dla dzieci w tym wieku. J. K. wskazał, iż na środki czystości i kosmetyki dla córki wydaje około 80 zł miesięcznie. W toku postępowania nie wykazano, by małoletnia była alergikiem, potrzebowała specjalnych środków czystości i kosmetyków. W tych okolicznościach Sąd uznał, iż kwota 40 zł jest wystarczająca dla zabezpieczenia uzasadnionych potrzeb małoletniej w tym zakresie. Sąd uznał również, iż wydatki matki małoletniej na przybory szkolne w wysokości 100 zł miesięcznie nie są uzasadnione potrzebami dziecka. Małoletnia chodzi do pierwszej klasy. Przyjmując nawet, iż wskazana przez matkę kwota obejmuje pełną wyprawkę dla córki, nie można uznać, iż wskazana kwota jest uzasadniona biorąc pod uwagę potrzeby małoletniej w świetle zasad doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu deklarowana przez matkę kwota generowałaby wydatki na przybory szkolne rzędu 1200 zł rocznie. Zasady logiki wskazują, iż wystarczającym jest wydawanie na ten cel około 50 zł miesięcznie, zakładając, iż dziecko niszczy przybory, gubi je. Zbytkiem w ocenie Sądu jest również wydawanie na zabawki, gazetki dla dziecka 200 zł miesięcznie. W ocenie Sądu jest to działanie wręcz niewychowawcze, zbyt mocno nastawione na konsumpcjonizm. W. byłyby bowiem wydatki na ten cel w wysokości 50 – 100 zł miesięcznie. Sąd ocenił również jako wygórowane wydatki czynione przez matkę małoletniej na wyjazdy i rozrywkę w czasie weekendu. Matka małoletniej wskazała, iż na ten cel wydaje około 200 zł miesięcznie. Jest to kwota zawyżona biorąc pod uwagę uzasadnione potrzeby dziecka oraz zasady doświadczenia życiowego, z których wynika, że wyjazdy weekendowe z dzieckiem, organizowanie mu rozrywek nie zawsze odbywa się co weekend. Należy mieć również na uwagę fakt, iż matka małoletniej wychowuje obecnie urodzonego w listopadzie (...) syna. Naturalnym jest więc, iż nie ma czasu na częste wyjazdy, wyjścia z małoletnią powódka. W tych okolicznościach w ocenie Sądu kwota 100 zł miesięcznie jest kwotą całkowicie zaspokajająca potrzeby córki.

Sąd uznał za uzasadnione wydatki małoletniej przeznaczone na korepetycje N. z edukacji wczesnoszkolnej. Z informacji od wychowawcy oraz oceny edukacyjnej dziecka wynika, że N. ma problemy z opanowaniem materiału szkolnego. Jej matka zeznała, iż podejmowane przez nią próby samodzielnej edukacji nie przynosiły efektów. Ponadto matka powódki obecnie nie jest w stanie poświęcić N. zbyt dużo czasu z uwagi na obowiązki związane z nowonarodzonym synem. Pozwany pomimo wykształcenia pedagogicznego nie pomaga córce. W tych okolicznościach należało uznać, iż wydawana kwota 360 zł na korepetycja jest usprawiedliwiona uzasadnionymi potrzebami dziecka.

Powyższa analiza wskazuje, iż na bieżące utrzymanie N. jej matka wydaje około 1300 zł miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, iż zasądzone na rzecz powódki alimenty w wysokości 650 zł miesięcznie są adekwatne do potrzeb, stanu zdrowia oraz wieku małoletniej. Strona powodowa domagała

się wprowadzie zasądzenia kwoty 1000 zł miesięcznie jednakże zdaniem Sądu nie wykazała, iż potrzeby dziecka przemawiają za zasądzeniem tak wysokich alimentów na jej rzecz.

Sąd dokonał analizy sytuacji majątkowej i zdrowotnej pozwanego. Pozwany, prócz powódki nie ma nikogo na utrzymaniu. B. Z. prowadzi komis samochodowy. Obecnie jest właścicielem 5 samochodów osobowych (w tym 4 samochody przeznaczone są na sprzedaż). Jego praca polega na znajdowaniu przez internet samochód za granicą, które ktoś innym przywozi. Następnie pozwany zleca ich ewentualne remonty a potem je sprzedaje. Zdaniem Sądu czynności te (w większości zlecane innym osobą) nie zajmują pozwanemu całego dnia. Pozwany B. Z. w toku postępowania utrzymywał, iż jedynym jego źródłem dochodu jest prowadzenie komis samochodowego, który nie przynosi dużych zysków. Jednocześnie z zeznań pozwanego wynika, iż nie podejmuje prób znalezienia stałego zatrudnienia. Szukał pracy jedynie w swoim zawodzie w okolicach M.. Nie próbował znaleźć pracy w innym zawodzie, poza miejscem swojego zamieszkania. W toku postępowania ustalono, że pozwany wyjechał na wakacje do Egiptu, często wyjeżdża w weekendy. Zastanawiającym jest fakt skąd pozwany posiada środki na wyjazdy (nawet jednodniowe) biorąc pod uwagę dochody pozwanego (jego dochód w 2015 r. wyniósł 4660,88 zł (niecałe 400 zł miesięcznie). Pozwany posiada czas i środki na uczęszczanie na siłownię 4 razy w tygodniu. Zdaniem Sądu sytuacja majątkowa pozwanego pozwala mu na ponoszenie obowiązku alimentacyjnego w wysokości ustalonej w punkcie 1 wyroku. Pozwany ma 32 lata. Nie wykazał w toku postępowania, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na podejmowanie dodatkowego zatrudnienia oprócz prowadzenia komis samochodowego. Jego postawa na rynku pracy jest niemalże bierna. Pozwany zdaniem Sądu winien czynić szczególne starania by zaspokoić potrzeby małoletniej N. nie ograniczając się jedynie do prowadzenia komis samochodowego. Zasady doświadczenia życiowego i logiki wskazują, iż prowadzenie komis samochodowego, w którym na sprzedaż wystawione są 4 samochody, szukanie ewentualnych nowych samochodów na sprzedaż nie zajmuje pozwanemu całego czasu, nie absorbuje go całkowicie. W tych okolicznościach pozwany mógłby i powinien podejmować próby znalezienia stałej pracy lub pracy dorywczej celem zaspokojenia potrzeb swojego dziecka.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał roszczenie małoletniej powódki jako słuszne co do zasady. Zważywszy na całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanego B. Z. na rzecz małoletniej N. Z. rentę alimentacyjną w wysokości 650 zł miesięcznie płatną do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki powódki J. K. poczynwszy od dnia 7 marca 2-016 r. tj. dnia wniesienia pozwu. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił. Sąd uznał bowiem, iż o ile zasadne jest roszczenie małoletniej powódki o zasądzenie alimentów, o tyle żądana przez nią kwota jest zbyt wygórowana.

Wyrokowi w punkcie pierwszym Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności, stosownie do art. 333 § 1 punkt. 1 kpc, zgodnie z którym Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli: zasądza alimenty- co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

O kosztach postępowania w punkcie czwartym wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów. Powódka wygrała proces w 65 % natomiast pozwany w 35 %. Powód w związku z procesem poniósł wydatki w kwocie: 4800 zł tytułem kosztów zastępstwa pełnomocnika 65% z kwoty 4800 zł stanowi kwotę 3120 zł. Natomiast pozwany poniósł wydatki w kwocie 4800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika. 35 % z kwoty 4800 zł stanowi kwotę 1680. Sąd zasądził więc od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1440 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, jako różnicę pomiędzy kwotą 3120 i 1680 zł.

W punkcie 5 Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 390 zł tytułem kosztów postępowania od uiszczenia których zwolniona była strona powodowa. Opłata od pozwu wynosiłaby przy wartości sporu 12.000 zł – 600 zł. Pozwany przegrał proces w 65 % wobec czego winien zwrócić na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Skarbowi Państwa 390 zł tj. 65% z kwoty 600 zł.

SSR Justyna Mazurek Lisiecka

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.
2. Za 14 dni lub z apelacją

(...).06.2016